

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Vasile Cimbir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan-Gheorghe Ciutac împotriva lui Vasile Cimbir cu privire la repararea prejudiciului material,
împotriva încheierii din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea depusă de Vasile Cimbir cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel înaintată de Vasile Cimbir,

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2019, Ștefan-Gheorghe Ciutac, reprezentat de avocatul Ileana Popescu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Cimbir, solicitând încasarea sumei de 51766,58 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 1553 de lei, achitată la înaintarea acțiunii și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prin hotărârea din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan-Gheorghe Ciutac și s-a încasat de la Vasile Cimbir în beneficiul lui Ștefan-Gheorghe Ciutac prejudiciul material format din costul lucrărilor de reparație în mărime de 45655, 03 lei, cheltuielile de efectuare a expertizei în mărime de 6000 de lei, cheltuieli de expediere a somației cu servicii poștale în sumă de 115,55 de lei, cheltuielile de judecată privind taxa de stat în sumă de 1553 de lei și de asistență juridică în sumă de 3000 de lei, în total 56319,58 de lei.

La 20 iulie 2020, Vasile Cimbir, reprezentat de avocatul Elena Roibu, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, concomitent formulând cerere de repunere în termen și a solicitat admiterea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin încheierea din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de Vasile Cimbir; s-a restituit cererea de apel depusă de Vasile Cimbir; s-a încetat procedura în ordine de apel și s-a explicat că nu se mai admite de a se adresa cu o altă cerere de apel.

Prin încheierea din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat greșeala strecurată în încheierea din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin excluderea din componența completului de judecată a grefierului Victoria Rusu.

La 24 noiembrie 2020, Vasile Cimbir a declarat recurs împotriva încheierii din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, soluționarea fondului cererii cu privire la repunerea în termen a cererii de apel, emiterea unei încheieri privind repunerea în termenul de depunere a cererii de apel împotriva hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a concluzionat contradictoriu circumstanțelor cauzei, fără a lua în considerare drepturile garantate, care i-au fost încălcate.

Totodată, a menționat că, cererea de repunere în termen a fost depusă la 20 iulie 2020 datorită mai multor factori care au determinat imposibilitatea înaintării cerere de apel în alt termen. În acest sens, a pretins că nu i s-a comunicat despre existența procesului civil dat, precum și data ședințelor de judecată, inclusiv hotărârea adoptată. Or, la data când s-a deplasat la bancă pentru ridicarea pensiei, i s-a comunicat că este aplicată interdicție de către executorul judecătoresc Valeriu Devderea. La contactarea acestui, a fost informat de a se prezenta la data de 10 iulie 2020 la birou pentru a lua cunoștință de titlu executoriu. Astfel, la 10 iulie 2020 a fost informat despre existența unei încheieri privind intentarea procedurii de executare privind urmărirea sumei de 56319,58 de lei plus cheltuielile de executare, în total suma de 62431, 54 de lei.

Recurentul a opinat că, la caz nu s-a efectuat citarea sa, iar la materialele cauzei nu există dovada că a primit cererea de chemare în judecată cu înscrisurile, respectiv nu a avut posibilitatea să depună nici referință. Or, dacă era citat legal și cunoștea de existența acestui litigiu, depunea o cerere de examinare în procedură generală, având în vedere că scurgerea de apă s-a produs din cauza viciului de construcție și montare a țevilor de apă, însă nu nemijlocit din cauza acțiunilor sale.

Deși, instanța de apel face referire la prevederile art. 105 Cod de procedură civilă, la caz citația expediată la adresa din mun.Chișinău, str. XXXXX, a fost restituit cu mențiunea „nereclamat”. Apartamentul de la adresa dată a fost vândut în anul 2017. Respectiv, nefiind înștiințat legal, s-a pronunțat o hotărâre cu încălcarea gravă a drepturilor sale la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, precum și dreptul la apărare.

Referitor la adresa de corespondență din str. XXXXX, imobil ce-l deține în proprietate, indicată în răspunsul la somația adresată, despre care a menționat și instanța de apel, recurentul a declarat că, având în vedere incidentul produs, nu se află des acolo. Însă a avut întrevederi cu președintele asociației, cu alți vecini, aferent problemei care a vizat toată scara și a recepționat somația dată. Or, se afla mai des acolo, deoarece urma să înlăture consecințele inundației, însă nu locuiește și nu a locuit niciodată în imobil. Dacă cunoștea despre existența litigiului, avea să solicite atragerea în proces și a companiei care a construit imobilul, deoarece, la fel, a fost prejudiciat ca urmare a inundației. Astfel, nu a avut nici un interes de a trece sub tăcere faptul că ar cunoaște despre existența litigiului.

Recurentul a considerat abuziv, eronat și neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că s-a folosit cu rea-credință de drepturile sale, deoarece ar fi cunoscut

de existența litigiului, or, cum a mai afirmat nu a fost informat niciodată despre existența litigiului.

În ceea ce privește telegrama expediată la adresa de corespondență din str. XXXXX, mun.Chișinău, argument invocat de instanța de apel, a indicat că nu poate fi reținut ca legal, or, expedierea telegramei la adresa dată nu a fost probată cu recepționarea acesteia. Mai mult, nici nu avea cine să o recepționeze, deoarece nu locuiește nimeni în acest bun și nici nu a locuit niciodată.

Tot, la 24 noiembrie 2020, Vasile Cimbir a depus un supliment la recurs, prin care a solicitat, în temeiul art. 81, art.82, art. 79 alin.(3) lit.c) Cod de executare, suspendarea executării titlului executoriu eliberat în baza hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului la 19 ianuarie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.153), iar corespondența a fost restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.155-156).

La 08 martie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.158), Ștefan-Gheorghe Ciutac, reprezentat de avocatul Natalia Covaliov, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 24 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a respins cererea depusă de Vasile Cimbir cu privire la suspendarea executării titlului executoriu eliberat în baza hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată în data de 27 octombrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 noiembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copia încheierii instanței de apel către participanții la proces la 23 noiembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (f.d.123). Astfel, recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Vasile Cimbir și va menține încheierea contestată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul relevă că dispozitivul hotărârii primei instanțe, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan-Gheorghe Ciutac împotriva lui Vasile Cimbir cu privire la repararea prejudiciului material, a fost pronunțat la 27 martie 2020 (f.d.62).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței

trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Art. 113 Cod de procedură civilă prevede că dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Corelând normele de drept procedural citate cu situația de fapt, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, de către Vasile Cimbir, din motivele ce succed.

Colegiul învederează că art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă statuează că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În continuare, Colegiul iterează că, cererea de apel împotriva hotărârii din 27 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost depusă la 20 iulie 2020 de către Vasile Cimbir, reprezentat de avocatul Elena Roibu. Concomitent, a fost solicitată repunerea în termenul pentru declararea apelului (f.d.75-78).

Prin încheierea din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu referire la prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului declarat de Vasile Cimbir; a fost restituită cererea de apel depusă de Vasile Cimbir; a fost încetată procedura în ordine de apel, explicând că nu se mai admite de a se adresa cu o altă cerere de apel (f.d.114-122, 149-150).

În conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

La caz, Colegiul reiterează că dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 27 martie 2020 (f.d.66), însă cererea de apel a fost depusă la 20 iulie 2020, de către Vasile Cimbir, reprezentat de avocatul Elena Roibu (f.d.75-78)

Având în vedere prevederile art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform cărora termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești, Colegiul reține ca fiind justificată constatarea instanței de apel precum că apelantul/recurent nu a contestat în termenul legal hotărârea primei instanțe.

Inițial Colegiul notează că, prezenta cauză a fost examinată în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiind emisă încheierea judecătorească din 29 ianuarie 2020 despre acceptarea în procedura cererilor cu valoare redusă, stabilind data

soluționării pentru 27 martie 2020 ora 15:00 (f.d.55). Încheierea dată împreună cu cererea de chemare în judecată a fost expediată pârâtului (f.d.56).

De altfel, expedierea corespondenței pe numele pârâtului s-a realizat la două adrese: str. XXXXX, mun.Chișinău; str. XXXXX, mun.Chișinău, însă a fost restituită instanței de la o adresă cu mențiunea „nereclamat” (f.d.59), iar de la altă adresă cu mențiunea „a expirat termenul de păstrare” (f.d.60-61).

Astfel, la 27 martie 2020 a fost pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru (f.d.62).

În context, Colegiul, pornind de la solicitarea apelantului de a fi repus în termenul de declarare a apelului, motivată prin faptul că nu a fost citat de către instanța de judecată, relevă că, instanța de apel a reținut că în data de 19 iulie 2019 de către reclamant în adresa apelantului/pârât a fost expediată somația, recepționată de către ultimul la 23 iulie 2019.

Totodată, instanța de apel a punctat că, apelantul, în răspunsul întocmit la somația primită, precum și pe plicul poștal, a indicat adresa de corespondență ca fiind str. XXXXX, mun.Chișinău.

Drept urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind justificată citarea apelantului la cea de a doua adresă din str. XXXXX, mun.Chișinău. Or, prima instanță a expediat corespondența pârâtului, atât la adresa din mun.Chișinău str. XXXXX, cât și la adresa din mun.Chișinău, str. XXXXX, aspect conturat *supra*.

Astfel, alegația recurentului precum că nu a cunoscut despre existența litigiului este neîntemeiată, în situația în care instanța și-a onorat această obligație și a notificat pârâtul la adresele cunoscute, inclusiv la adresa din str. XXXXX, mun.Chișinău. Or, acest imobil este proprietatea recurentului/pârât, fapt confirmat de însuși recurent.

De altfel, recepționarea somației de către recurent la adresa dată a servit un argument în plus de a considera ca fiind respectată procedura de înștiințare legală, în situația în care pârâtul a fost citat la aceeași adresă la care a recepționat somația, precum și a fost reflectată în răspunsul său.

În ceea ce vizează aserțiunea recurentului precum că, apartamentul nr.24 din str. XXXXX, mun.Chișinău, a fost vândut în anul 2017, instanța de recurs reține că, recurentul/pârât a fost înștiințat nu doar la adresa dată, însă și la adresa din str. XXXXX, mun.Chișinău, imobil ce se află în proprietatea recurentului.

Chiar și în situația în care apartamentul nr.24 din str. XXXXX, mun.Chișinău, a fost vândut în anul 2017, corespondența expediată cu scrisoare recomandată de către prima instanță către pârât, a fost restituită instanței nu doar ce expediată la adresa din str. XXXXX, mun.Chișinău, cu mențiunea „nereclamat” (f.d.59), însă a fost restituită instanței, inclusiv corespondența expediată la adresa din str. XXXXX, mun.Chișinău, cu mențiunea „a expirat termenul de păstrare” (f.d.60-61). Or, recurentul/pârât nu a ridicat corespondența nici de la adresa din str. XXXXX, mun.Chișinău.

În temeiul pct. 102 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile poștale, care nu au putut fi distribuite destinatarilor se înapoiază expeditorului în următoarele situații: 1) la expirarea termenelor de păstrare.

În virtutea pct. 101 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr. 1457 din 30 decembrie 2016, trimiterile

poștale se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice pentru trimerile poștale interne și timp de 30 de zile calendaristice pentru trimerile poștale internaționale, din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poștal de destinație. Scrisorile recomandate cu mențiunile „Citație” și „Înștiințare” se păstrează timp de 7 zile calendaristice. Mandatele poștale se păstrează timp de 30 de zile. La cererea în scris a expeditorului sau destinatarului, termenul de păstrare a trimerilor poștale poate fi prelungit, cu excepția scrisorilor cu mențiunile „Citație” și „Înștiințare”, până la 2 luni din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poștal de destinație.

În atare circumstanțe, neridicarea corespondenței de către destinatar nu poate justifica faptul precum că nu a cunoscut despre existența litigiului, în situația în care instanța a întreprins măsurile necesare de înștiințare a pârâtului. Or, recurentul la una dintre aceste adrese a recepționat și somația (f.d.30-31), reflectând adresa dată în răspunsul la somație (f.d.106). Drept urmare, decad argumentele recurentului precum că nu a fost înștiințat despre existența litigiului, în situația în care recurentul nu și-a valorificat dreptul de a ridica corespondența expedită în adresa sa cu scrisoare recomandată.

De altfel, este irelevant argumentul recurentului precum că instanța de judecată nu a elucidat circumstanța referitor la viza sa de reședință, precum și că din anul 2017 locuiește pe adresa din mun.Chișinău, str. XXXXX, în situația în care în răspunsul la somația, datat cu 24 iulie 2019 (f.d.106-107), precum și pe plicul poștal (f.d.108-109), însuși recurentul Vasile Cimbir a indicat adresa din str.XXXXX, mun.Chișinău, specificând că este proprietarul apartamentului dat.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind relevantă constatarea instanței de apel precum că materialele cauzei denotă că pârâtul a cunoscut despre existența litigiului.

La fel, Colegiul reține ca fiind justificată ipoteza instanței de apel precum că apelantul nu a indicat concret data când a luat cunoștință de dispozitivul hotărârii judecătorești, în condițiile în care la 24 iunie 2020 a fost prezentat spre executare titlul executoriu, iar cererea de apel a fost înregistrată la 20 iulie 2020.

De altfel, în cererea de recurs, recurentul, fără a indica o dată concretă, a menționat că s-a apropiat la bancă pentru a ridica pensia și a fost anunțat că este aplicată interdicție de către executorul judecătoresc Valeriu Devderea. Însă de încheierea executorului judecătoresc privind pornirea procedurii de executare în baza titlului executoriu privind urmărirea sumei de 56319, 58 de lei a fost informat la 10 iulie 2020 când s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc. Respectiv recurentul a insistat că a aflat despre existența litigiului după pornirea procedurii de executare, ceea ce a și generat omiterea termenului de declarare a apelului în termen.

Drept urmare, neconformarea de către recurent prevederilor legale nu poate fi pusă pe seama instanței, în situația în care nu este exclusă obligația de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă.

De asemenea, Colegiul iterează că părțile antrenate într-un proces, trebuie să se comporte cu bună credință în raport cu drepturile procedurale conferite de legislator și trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența CEDO.

Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați

să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza Teuschler v. Germania (dec.), 47636/99, 04 octombrie 2001; cauza Agapito Maestre Sanchez v. Spania, 29608/02, 04 mai 2004).

Cu referire la afirmația recurentului precum că este abuziv, eronat și neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că s-a folosit cu rea-credință de drepturile sale și nu s-ar fi interesat de soarta dosarului, în situația când ar fi cunoscut de existența litigiului, Colegiul menționează că instanța de apel a concluzionat în raport cu materialele cauzei.

În această ordine de idei, Colegiul reține ca fiind justificată ipoteza instanței de apel precum că nu sunt temeiuri de repunere în termen pentru declararea apelului, or, motivele omiterii termenului sunt imputabile doar apelantului. Or, instanța de apel la soluționarea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului a rezultat din materialele cauzei în raport cu normele de drept procedural.

Adițional, Colegiul evidențiază că recurentul nu a prezentat probe concludente în confirmarea imposibilității contestării actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, or, legiuitorul a indicat expres că repunerea în termen este admisă în cazul omiterii termenului din motive întemeiate.

Odată ce legiuitorul a stabilit un termen strict de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii pentru exercitarea căii de atac-apelul, apelantul/recurent nu a avut decât obligația de a se conforma acestui termen.

Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

Concomitent, Colegiul accentuează că legiuitorul prin stabilirea unui termen de declarare a apelului a urmărit: asigurarea celerității procesului civil în întregime, în special luându-se în considerare și fazele facultative ale procesului civil, cum ar fi executarea silită, apelul; stimularea persoanelor care dispun de dreptul la apel de a-l valorifica într-un termen prevăzut de lege; asigurarea stabilității raporturilor juridice constatate prin hotărârea primei instanțe, întrucât acestea nu pot să rămână până la infinit sub amenințarea pronunțării unei noi soluții; oferirea participanților la proces a unei perioade suficiente de a lua cunoștință de materialele dosarului și de a formula motivarea cererii de apel.

Respectiv, Colegiul apreciază ca fiind corectă constatarea instanței de apel privind netemeinicia cererii de repunere în termen pentru declararea apelului. Subsecvent, este întemeiată dispoziția instanței de apel privind restituirea cererii de apel în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, ca fiind depusă cu omiterea termenului legal. Or, instanța a refuzat să efectueze repunere în termen.

Prin prisma respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 5 Cod de procedură civilă, relevant și în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul la apărare, argument invocat de recurent, Colegiul relevă că circumstanțele relatate denotă că apelantul/recurent și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în termenul instituit de legiuitor.

Din considerentele redate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2), art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Vasile Cimbir.

Se menține încheierea din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan-Gheorghe Ciutac împotriva lui Vasile Cimbir cu privire la repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat